

Γειά σας παιδιά!!

**Συνεχίζουμε να μαθαίνουμε για την καθημερινή ζωή στο
Βυζάντιο !!!**

1.Θα διαβάσετε την επόμενη σελίδα με τίτλο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

1.Η καθημερινή ζωή στο Βυζάντιο.

3.Την Πέμπτη 28 Μαΐου 2020 ώρα 12:00 π.μ. θα κάνουμε μάθημα σύγχρονης εκπαίδευσης όπου θα συζητήσουμε αυτά που διαβάσατε.

ΧΑΛΑΡΗ ΕΛΕΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

1. Η καθημερινή ζωή στο Βυζάντιο.

A. Να διαβάσεις από το βιβλίο σου (σελ.71) ή από τον παρακάτω σύνδεσμο:

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B107/755/4961,22619/>

ΤΙΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

- **Η ενδυμασία**
- **Η διατροφή**

Να διαβάσεις το παρακάτω κείμενο για την ενδυμασία στο Βυζάντιο.

Τα ρούχα που φορούσαν οι Βυζαντινοί τα έχουμε όλοι δει σε εικόνες και τοιχογραφίες αγίων στις εκκλησίες. Βλέπουμε λοιπόν στις εικόνες τους άντρες με χιτώνες, σαν φουστάνια φαρδιά, με μια ζώνη σφιχτά δεμένη στη μέση τους, που φτάνει σε άλλους μέχρι τα γόνατα και σε άλλους μέχρι κάτω στον αστράγαλο.

Κοντό, μονόχρωμο χιτώνα, δεμένο με ένα σκοινί στη μέση, φοράνε και άλλες φιγούρες στις εικόνες· είναι απλοί άνθρωποι, αγρότες, που κάνουν διάφορες εργασίες και χρειάζονται άνετα ρούχα. Αντίθετα, οι περισσότεροι άγιοι φοράνε, μακρύ χιτώνα.

Χιτώνες φοράνε και οι γυναίκες, αλλά πάντα μακριούς, με επίσης μακριά, φαρδιά μανίκια που καλύπτουν τελείως τα χέρια, μια και την εποχή εκείνη η γυναίκα έπρεπε να κρύβει το σώμα της.

Πάνω από τον χιτώνα φοράνε άλλα πρόσθετα κομμάτια ύφασμα που είτε πέφτουν ελεύθερα επάνω τους, όπως είναι ο μανδύας που στηρίζεται στους ώμους και στερεώνεται μπροστά με μια καρφίτσα (πόρπη), είτε είναι σαν μακρύ γιλέκο, είτε σαν παλτό. Οι γυναίκες ρίχνουν επάνω τους εσάρτες και μακριές μαντήλες που πάντα καλύπτουν και το κεφάλι τους.

Η κατασκευή των ρούχων εκείνη την εποχή ήταν εξαιρετικά δύσκολη και χρονοβόρα. Οι άνθρωποι τα φτιάχνανε τελείως μόνοι τους, ξεκινώντας από το πιο στοιχειώδες, την ίδια την κλωστή, που έπρεπε να την επεξεργαστούν (αν ήταν μπαμπάκι, μαλλί ή μετάξι), να την βάψουν με χρώματα που βρίσκανε στη φύση, και να υφάνουν τα υφάσματα στον αργαλειό. Μετά τα έραβαν στο χέρι με μικρές βελονιές, μια και δεν υπήρχαν τότε μηχανές ραπτικής. Οι φτωχοί λοιπόν που έπρεπε να δουλέψουν σκληρά στα χωράφια ή αλλού δεν είχαν πολύ χρόνο για πολυτέλειες. Έτσι, υφαιναν –οι γυναίκες πάντα– απλά υφάσματα, χωρίς διακοσμητικά σχέδια, με υλικά που ήταν εύκολο να βρεθούν και δεν κόστιζαν ακριβά.

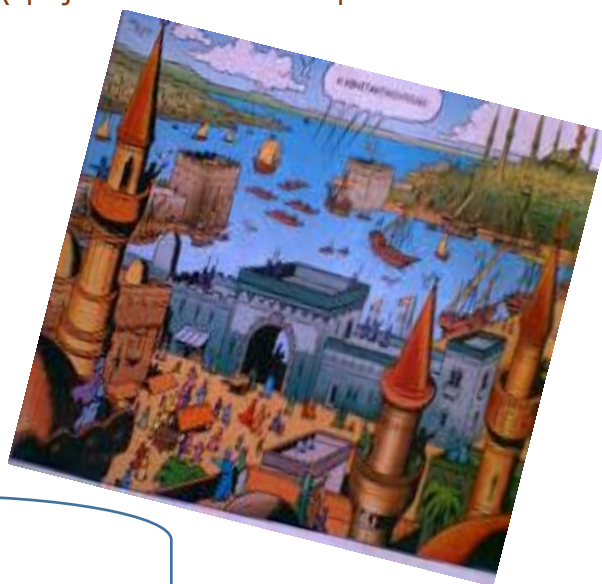
Όμως, οι πλουσιότεροι, αυτοί που είχαν την οικονομική ευχέρεια, φτιάχνανε φορεσιές πιο πλουμιστές, με περίτεχνα διακοσμητικά σχέδια είτε μέσα στην ύφανση είτε τα κεντούσαν μετά με χρυσή και ασημένια κλωστή. Προφανώς δεν έφτιαχναν οι ίδιοι τα ρούχα τους· είχαν εξειδικευμένους τεχνίτες που έκαναν αποκλειστικά αυτή τη δουλειά.

Βέβαια, ο Αυτοκράτορας, τα μέλη της οικογένειάς του και όλοι όσοι ήτανε μαζί του στο παλάτι (οι αυλικοί, δηλαδή αυτοί που ζούσαν στην «αυλή» του), διέθεταν τις πιο εντυπωσιακές ενδυμασίες. Μάλιστα, η χρήση μιας βαφής με βαθύ κόκκινο (ή κάπως βιολετί) χρώμα που ονομάζεται πορφύρα, και την έβγαζαν από ένα είδος κοχυλιού, πολύ σπάνιου, ήταν προνόμιο μόνο του βασιλιά.

Τα χρώματα των ρούχων των Βυζαντινών ήταν ζωηρά, γαιώδη, μια και προέρχονταν από φυσικά υλικά, όπως: καφέ, ώχρα (κιτρινωπό – μουσταρδί), πράσινο, σταχτί. Το λευκό συμβόλιζε την αγνότητα, αλλά και τη σεμνότητα, συμβολισμός που έχει διατηρηθεί ως τις μέρες μας με το λευκό που φοράνε οι νύφες. Αντίθετα, το μαύρο ήταν χρώμα της στενοχώριας: το φορούσαν οι γυναίκες και οι άντρες όταν είχαν χάσει δικό τους αγαπημένο άνθρωπο, καθώς και οι κληρικοί και όσοι είχαν επιλέξει τον μοναχικό βίο (καλόγριες, καλόγεροι) επειδή πενθούσαν για τις αμαρτίες του κόσμου, αλλά και επειδή είχαν αφιερωθεί στον Θεό και είχαν απαρνηθεί τις χαρές των κοσμικών.

Μπορείτε να εντοπίσετε εικόνες στο διαδίκτυο στις οποίες φαίνονται οι ενδυμασίες των κατοίκων του Βυζαντίου;

Αν μπορείτε να τις στείλετε στο elenichalari2018@gmail.com ή με μήνυμα στην e-class